

Második üzenet

Krisztus mint a Felszabadító és mint az a Személy, aki több mint győztesekké tesz bennünket

Igeolvasmány: Róm 8,2. 31-39

I. Megtapasztalhatjuk, élvezhetjük és kifejezhetjük Krisztust mint a Felszabadítónkat az élet Szellemének törvénye által – Róm 8,2:

- A. Az élet Szellemének törvényének élvezete a Róma 8-ban bevezet minket Krisztus Teste valóságába a Róma 12-ben; ez a törvény a bensőnkben működik, amint a Testben és a Testért élünk – 8,2. 28-29; 12,1-2. 11; Fil 1,19.
- B. Minden életnek van törvénye, sőt, az maga is egy törvény; Isten élete a legmagasabb rendű élet, és ennek az életnek a törvénye a legmagasabb rendű törvény – vö. Jn 1,4-5; 12,24; 14,6a; 10,10b; 1Kor 15,45b.
- C. A Háromegy Isten testet öltés, megfeszítés, feltámadás és mennybemenetel útján átment folyamatokon, hogy az élet Szellemének a szellemünkbe „tudományos” törvényként, automatikus alapelvként, betelepített törvényévé váljon; ez az egyike a legnagyobb felfedezéseknek, sőt helyreállításoknak, Isten ökonómiájában – Róm 8,2-3. 11. 34. 16.
- D. Az élet Szellemének törvénye nem más, mint az isteni élet spontán ereje; ez az isteni életnek a természetes jellemzője és a szervesen hozzá tartozó, automatikus funkciója – 2. vers; Fil 2,13; Ezék 36,26-27; Péld 30,18-19; Ésa 40,28-31; Héb 12,2a; Fil 4,13; Kol 1,28-29.
- E. Miközben a kapcsolatban maradunk az Úrral, érintkezésben időzve az Úrral, az élet Szellemének törvénye automatikusan, spontán és erőfeszítés nélkül munkálkodik:
 1. Abba kell hagynunk a saját küszködésünket és igyekvésünket – Gal 2,20a; Róm 7,15-20:
 - a. Ha még nem láttuk meg, hogy a bűn törvény, és hogy az akaratunk soha nem győzheti le ezt a törvényt, akkor bennragadtunk a Róma 7-ben; soha nem fogunk elérkezni a Róma 8-hoz.
 - b. Pál újra és újra akart, de az eredmény csak egy ismételt kudarc volt; a legjobb, amit egy ember megtehet, hogy fogadalmakat tesz – 7,18.
 - c. Amikor a bűn inaktív a bensőnkben, akkor az pusztán bűn, de amikor azt a jó cselekedetre való akarásunk felébreszti bennünk, akkor „a gonosszá” válik – „Megtalálom azért magamban ezt a törvényt, hogy a jót akarom cselekedni, mégis a gonosz van jelen velem” – 21. vers [angol ford. alapján].
 - d. Az akarás helyett az értelmünket a szellemre kéne irányítanunk, és a szellem szerint kéne járnunk – 8,6. 4; Fil 2,13.
 2. Együtt kell működnünk a bennünk lakozó, belénk telepített, automatikus és belsőleg működő Istennel imádság által, és azáltal, hogy függőség szelleme van bennünk, így fenntartva a közösségünket az élet Urával és a munka Urával – 1Thessz 5,17; Ef 6,17-18.
 3. Törődnünk kell az élet érzetével a szellemünkben, hogy megmaradjunk az élet közösségében, az isteni élet áramlásában, az élet Szellemének törvényének működéséhez – Róm 8,6. 16; 1Jn 1,2-3. 6-7.
- F. Az egész kulcs ahhoz, hogy Krisztus Testében éljünk és szolgáljunk, nem más, mint az élet Szellemének törvénye, amely a bensőnkben működik:
 1. Az élet Szellemének törvénye Istenné tesz minket életben, természetben és kifejeződésben, de az Istenségben nem, Isten elsőszülött Fia képére alakítva minket, hogy az Ő testületi kifejeződésévé válhassunk – Róm 8,2. 29.
 2. Az élet Szellemének törvénye Krisztus Teste tagjaivá alkot minket mindenféle funkcióval – Ef 4,11-12. 16.
- G. Azáltal, működhetünk együtt a belsőleg működő Háromegy Istennel mint az élet Szellemének törvényével, hogy a következő módokon „bekapcsoljuk” ezt a törvényt:

1. A szellem szerint kell járnunk – a szellemenben kell élnünk – Róm 8,4; vö. Zsolt 23,3:
 - a. Krisztus megtapasztalásának titka, hogy abban a Személyben vagyunk, aki mindenek megtételére megerősít minket, és az Őbenne való lét titka, hogy a szellemünkben vagyunk – Fil 4,12-13. 23.
 - b. A Krisztusban való életvitel gyakorlatiassága az, hogy a szellemünkben élünk; a Római levélben Pál apostol hangsúlyozza, hogy bármik is vagyunk (2,29; 8,5-6. 9), bármink is van (10. 16. vers), és bármit is teszünk Isten irányában (1,9; 7,6; 8,4. 13; 12,11), annak a szellemünkben kell lennie:
 - 1) Ahhoz, hogy a szellemünkben éljünk, időt kell fordítanunk arra, hogy szemléljük az Urat – imádkozva, hogy közösséget folytassunk Jézussal –; hogy a tekintetében fürödjünk; hogy itatódjunk a szépségével; és hogy kisugározzuk a kiválóságát – 2Kor 3,16. 18; Zsolt 27,4; vö. Mt 6,6; 14,23; 2Móz 33,11a; 34,4. 2. lábjegyzet.
 - 2) Ahhoz, hogy a szellemünkben éljünk, szüntelen imádkoznunk kell – 1Thessz 5,17; vö. Jn 20,22; JerSir 3,55-56; Róm 10,12-13.
 - 3) Ahhoz, hogy a szellemünkben éljünk, meg kell maradnunk az isteni élet közösségében, és így az isteni világosságban járnunk – 1Jn 1,2-3. 6-7.
2. Gondolhatunk a Szellem dolgaira – a szellemre irányítva az értelmünket – Róm 8,5-6:
 - a. Figyelnünk kell a szellemünkre, figyelmet fordítva a szellemünk érzetére, hogy ne szomorítsuk meg a Szellemet, és ne oltuk ki a Szellemet – Mal 2,15-16; Ef 4,30; 1Thessz 5,19.
 - b. A szellemre irányíthatjuk az értelmünket úgy, hogy Isten beszédeire irányítjuk az értelmünket, amelyek szellem és élet – Jn 6,63; Ésa 55,8-11.
 - c. Amikor a szellemre irányítjuk az értelmünket, a Szellem dolgaira gondolunk, akkor az azt is jelenti, hogy egyek vagyunk az Úrral, hogy Krisztus Jézus belső részeiben törődjük a gyülekezettel és vele az összes szenttel – Fil 2,21; 1,8.
3. Halálra adhatjuk a Szellem által a testünk cselekedeteit – Róm 8,13; Zak 4,6; Gal 5,16:
 - a. Meg kell engednünk a Szellemnek, hogy a belső lényünkben lakjon és tartózkodjon – Róm 8,9. 11.
 - b. Meg kell maradnunk a gyülekezeti életben, ahol a békesség Istene összezúzza a Sátánt a lábaink alatt – 16,20; 12,1-2. 11.
4. A Szellem által lehetünk vezetve Isten fiaiként – 8,14:
 - a. Amikor a Szellem által vagyunk vezetve, akkor az azt jelenti, hogy törődünk a belső kenéssel, a bennünk lakozó összetett Szellem haladásával és munkájával – 1Jn 2,20. 27.
 - b. Amikor a Szellem által vagyunk vezetve, akkor az azt jelenti, hogy törődünk a nyugalommal a szellemünkben, fogolyként vezettetve Krisztus diadalmi felvonulásában – 2Kor 2,12-14; 7,5-6.
5. Kiálthatunk az Atyához a fiúság szellemében – Róm 8,15; Gal 4,6:
 - a. Amikor azt kiáltjuk, „Abbá, Atyám!” (Róm 8,15), akkor „Maga a Szellem bizonyosságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk” (16. vers [angol ford. alapján]).
 - b. Az „Abbá, Atyám!” kiáltása kifejezi az Istenünkkel való bensőséges kapcsolatunk édességét – vö. Mt 18,3.
6. Sőhajtozhatunk a közbenjáró Szellemen a teljes fiúságunkért, amely a testünk megváltását jelenti – Róm 8,23. 26-27:
 - a. A sőhajtozásunkban a Szellem szintén sőhajtozik, közbenjárva értünk.
 - b. A közbenjáró Szellem imádkozik értünk, hogy mi áthasonulhassunk Krisztusnak mint Isten elsőszülött Fiának a képére – 28-29. vers.

II. Megtapasztalhatjuk, élvezhetjük és kifejezhetjük Krisztust mint azt a Személyt, aki több mint győztesekké tesz minket – 37. vers:

- A. Szerethetjük Istent, és Krisztus szeretete szorongathat, korlátozhat, motiválhat, kényszeríthet, ösztökélhet és hajthat minket, hogy mindenekben több mint győzzünk – 31-39. vers:
1. Azáltal, hogy szeretjük Istent, részt veszünk az Istenben foglalt összes gazdagságban – 1Kor 2,9-10; vö. 2Tim 3,2-4.
 2. Szorongattatnunk kell Krisztus szeretete által, hogy Krisztussal mint a szeretetünkkel szeressük Istent és a szenteket – 2Kor 5,14.
- B. „Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?” – Róm 8,31; Jer 31,31-34; Héb 8,8-10:
1. „Örökkévaló szövetséget kötök velük, hogy nem fordulok el tőlük és a velük való jótéteménytől, és az Én félelmemet adom az ő szívükbe, hogy el ne távozzanak Tőlem. És örvendezek rajtuk, ha jót cselekedhetem velük és hűséggel beplántálhatom őket a földbe, teljes szívemmel és teljes lelkemmel” – Jer 32,40-41 [angol ford. alapján].
 2. Ez az örökkévaló szövetség az új szövetség; ez az a szövetség, amely által Isten nem fog elfordulni tőlünk, és be fog plántálni minket Krisztusba, a jó földünkbe, és Krisztust az Ő összes szempontjában meg fogjuk venni, vagyis el fogjuk nyerni azon ár megfizetése révén, hogy a hátunk mögött lévő dolgokat elfelejtjük, és Krisztusra törekszünk – 40-44. vers; Fil 3,8-14.
- C. Isten ingyen megad nekünk mindeneket Krisztussal; minden dolog, minden személy és minden helyzet a miénk, az Őt szeretőké, a tökéletesítésünkhöz – Róm 8,28. 32; 1Kor 3,21-22.
- D. Krisztus, miután meghalt értünk és feltámasztatott, közbenjár értünk Isten jobbján – Róm 8,34:
1. A 34. versben Krisztus Isten jobbján van, de azért a 10. versben Krisztus most bennünk van, a szellemünkben – 2Tim 4,22; vö. Jn 1,51; 1Móz 28,11-22.
 2. A Róma 8,34-ben Krisztus jár közben értünk, a 26. versben mégis a Szellem az, aki közbenjár értünk:
 - a. Ez nem két Közbenjáró, hanem egy, az Úr Szellem – 2Kor 3,18 [angol ford. alapján];
 - b. Ő közbenjár értünk két oldalról: az egyik oldalról, a Szellem bennünk, valószínűleg kezdeményezi a közbenjárást értünk; a másik oldalról, az Úr Krisztus Isten jobbján, valószínűleg befejezi értünk a közbenjárást, amelynek elsősorban annak kell lennie, hogy áthasonuljunk az Ő képére, és bekerüljünk az Ő dicsőségébe.
- E. Semmilyen szenvedés – beleértve nyomorúságot, szorongattatást, üldözést, éhséget, meztelenséget, veszedelmet és fegyvert – nem szakíthat el minket Krisztus szeretetétől – Róm 8,35.
- F. Az összes szenvedésben több mint győzünk Krisztus révén, aki szeretett minket – 37. vers:
1. Isten irántunk való változatlan szeretete és ama tény miatt, hogy Krisztus mindent elvégzett értünk, nyomorúság sem és üldözés sem nyomhat el vagy győzhet le minket; hanem mindezekben a dolgokban több mint győztesek vagyunk Őrajta keresztül, aki szeretett minket – 37. vers:
 2. Isten szeretete az Ő örökkévaló megmentésének a forrása; ez a szeretet, amelytől semmi sem szakíthat el minket, Krisztusban van, és kiöntetett a szíveinkben a Szent Szellem révén – 38-39. vers; 5,5; Jer 31,3.
 3. Isten megmentésében Isten szeretete Krisztus szeretetévé lett, amely Krisztus kegyelme révén sok bámulatos dolgot megtesz értünk, amíg Isten teljes megmentése el nem végeztetik bennünk – Róm 8,35; Hós 11,4.
 4. Ezek a bámulatos dolgok arra ingerlik Isten ellenségét, hogy mindenféle csapásokkal megtámadjon minket, de Isten Krisztusban való szeretetére adott válaszuk miatt ezek a támadások jótéteményekké váltak a számunkra; így több mint győztesek vagyunk az összes nyomorúságunkban és csapásunkban – Róm 8,35-37. 28.